

Målnummer: M9180-02**Avdelning:** 13**Avgörandedatum:** 2003-05-23

Rubrik: Förbud mot högljudda fåglar-----En miljönämnd hade meddelat en fysisk person och hans enskilda firma ett föreläggande om förbud mot att hålla högljudda fåglar av olika slag (tuppar, påfåglar och aror) utomhus. Miljööverdomstolen instämde i bedömningen att de skrikande fåglarna kunde utgöra en olägenhet för människors hälsa, men ändrade föreläggandet till att avse enbart aror och påfåglar. Vidare konstaterade domstolen att enligt 2 § viteslagen kan ett vitesföreläggande inte vara adresserat till en enskild firma.

Lagrum:

- 2 kap. 3 §, 9 kap. 1 § och 3 §, 26 kap. 9 § och 14 § miljöbalken (1998:808)
- 2 § lagen (1985:206) om viten

Rättsfall:

REFERAT

ÖVERKLAGAT AVGÖRANDE

Växjö tingsrätts, miljödomstolen, dom 2002-10-03 i mål nr M 301-01, se bilaga A

KLAGANDE
LK

MOTPARTER

1. Samhällsbyggnadsnämnden i Nybro kommun, 382 80 NYBRO
2. GW
3. OW
4. ÅK
5. LJ

SAKEN

Förbud enligt 26 kap. 9 § och 14 §§ miljöbalken

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSLUT

Med ändring av underinstansernas avgöranden föreskriver Miljööverdomstolen att meddelat förbud skall ha följande lydelse.

Med stöd av 26 kap. 9 och 14 §§ samt 2 kap. 3 och 4 §§ miljöbalken förbjuds LK vid vite om 10 000 kr att hålla eller låta annan hålla aror och påfåglar utomhus (på tomt eller i voljäer) på fastigheterna Gasellen 7 och 9 efter den 30 juni 2003.

YRKANDEN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

LK har, så som det får uppfattas, yrkat att underinstansernas avgöranden upphävs.

Samhällsbyggnadsnämnden i Nybro kommun har bestritt ändring.

GW och OW har bestritt ändring.

UTVECKLING AV TALAN I MILJÖÖVERDOMSTOLEN

LK

Ingen hänsyn har tagits till att han isolerat den bur där arorna vistas nattetid. En bullermätning som utförts tidigare visade godkända ljudnivåer och denna mätning bidrog till att han tidigare vann i miljödomstolen och Miljööverdomstolen. Han ställer sig frågande till varför störande ljud nu anses föreligga. Alla påfåglar är numera avyttrade och han planerar att till våren ytterligare isolera den bur där arorna vistas.

Samhällsbyggnadsnämnden i Nybro kommun

Nämnden föreslog i ett tidigt skede av ärendet att LK skulle försöka finna alternativa placeringar för voljärerna för att minska störningar för grannarna. LK motsatte sig då alla alternativa förslag. Kommunen har i samband med bygglovsärendet erbjudit sig att på egen bekostnad flytta papegojburen till ett lämpligare läge vilket LK inte accepterade. Frågan om annan lokalisering har därefter inte varit aktuell. Vad LK har anfört i sitt överklagande tillför inte ärendet något nytt varför nämnden hänvisar till vad den tidigare anfört.

GW och OW

Den ljudisolering som utförts enligt LK har inte minskat de olägenheter som de utsätts för.

MILJÖÖVERDOMSTOLENS DOMSKÄL

I likhet med miljödomstolen anser Miljööverdomstolen att skrikande aror och påfåglar kan utgöra en olägenhet för människors hälsa. I förevarande fall hålls fåglarna inom bebyggt område och voljärerna där fåglarna vistas står uppställda intill angränsande fastigheter. Närboende har beskrivit hur deras nattsömn störs av skrikande fåglar. Det åligger därför LK att, i rimlig utsträckning, utföra de skyddsåtgärder, iakttä de begränsningar och vidta de försiktighetsåtgärder som behövs för att motverka de olägenheter som fåglarna medför.

Enligt samhällsbyggnadsnämnden har LK motsatt sig alla förslag till annan lokalisering av voljärerna. Denna uppgift har LK inte bemött. Det bedöms inte vara möjligt att helt motverka olägenheterna genom att isolera voljärerna ytterligare. Den åtgärd som då kvarstår är att förbjuda de fåglar som medför olägenheter för närboende. Av utredningen i målet framgår att det endast är arorna och påfågglarna som orsakat störningar. Vidare framgår att störningar för närboende uppkommer när fåglarna vistas utomhus. Utifrån den prövning Miljööverdomstolen har att göra i detta mål finns det därför inte något hinder för LK att ha fåglarna inomhus. Sammantaget får det med hänsyn till de olägenheter som arorna och påfågglarna medför för närboende, anses vara en skälig åtgärd att LK förbjuds att ha dessa fåglar utomhus på fastigheterna. Miljööverdomstolen anser i likhet med miljödomstolen att förbudet skall förenas med ett vitesbelopp om 10 000 kr, som kan dömas ut om förbudet inte iakttas.

Beträffande utformningen av vitesföreläggandet i övrigt får Miljööverdomstolen anföra följande.

Ett vitesföreläggande skall enligt 2 § viteslagen (1985:206) vara riktat till en eller flera namngivna fysiska eller juridiska personer. Paradisgården är den firma under vilken LK driver sin enskilda näringsverksamhet. Paradisgården är sålunda inte en juridisk person till vilken ett vitesföreläggande kan riktas.

Förbudet skall därmed fastställas med den ändrade lydelse som framgår av Miljööverdomstolens domslut.

Domen får enligt 23 kap. 8 § miljöbalken inte överklagas.

I avgörandet har deltagit hovrättslagmannen Ulf Bjällås, hovrättsråden Rose Thorsén, referent, och Liselotte Rågmark samt kammarrättsassessorn Malin Larsson. Enhälligt.
